

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024.

«Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ»

«Μαρίας οσίας της Αιγυπτίας»

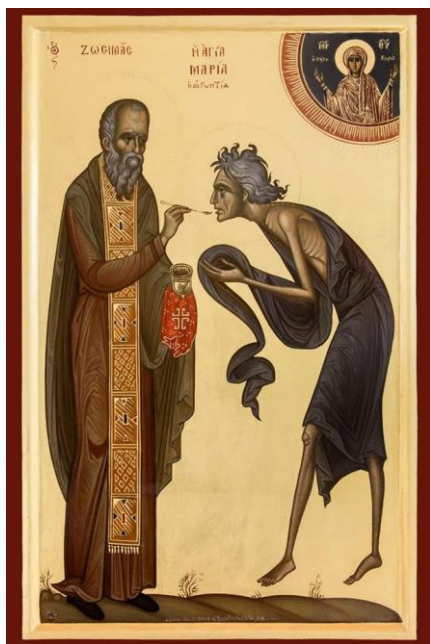
Ιανουαρίου ιερομάρτυρος, Αλεξάνδρας της
βασιλίσσης, Αναστασίου Α' Αντιοχείας ο-
σίου, Μαξίμου Κωνσταντινουπόλεως.

έτος 17^ο Τεύχος 716

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Μαρίας Αιγυπτίας)

Ευαγγελική περικοπή (Μάρκ.10,32-45 - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- Θεολόγου

«Ουχ ούτω δε έσται εν υμίν, αλλ' ός εάν θέλη γενέσθαι μέγας εν υμίν, έσται διάκονος, και ός εάν θέλη γενέσθαι πρώτος, έσται πάντων δούλος» (Μάρκ.10,43).

Πολύς λόγος γίνεται στις μέρες μας για την πολιτική. Η πολιτικολογία είναι ένα μεγάλο μέρος των συζητήσεων των ανθρώπων. Ο Ιησούς Χριστός πολιτικολογεί; Όχι δεν πολιτικολογεί ο Χριστός, δεν ήλθε να κάνει πολιτική. Αλλ' ενώ δεν πολιτικολογεί ο Χριστός, παρά ταύτα μιλάει για την πολιτική, για τους άρχοντες, για τις κοσμικές εξουσίες. Μιλάει ο Χριστός για

τους άρχοντες και τις εξουσίες και μάλιστα πάνω σε θέματα, που βρίσκονται και στη δική μας επικαιρότητα. Πολύς λόγος γίνεται για τον τρόπο χρήσης της εξουσίας. Όλοι μιλάνε για το λαό, όλοι λένε ότι στηρίζονται στην αγάπη του λαού. Γέμισε ο κόσμος από λαοπατέρες, που οι περισσότεροι αποφασίζουν ερήμην του λαού. Για όλα τα θέματα έχει λόγο ο Θεάνθρωπος Ιησούς. Μιλάει για όλους εκείνους που «κατεξουσιάζουν», δηλαδή για όλους εκείνους, που

χρησιμοποιούν την εξουσία ως βία και καταπίεση των λαών: **«Οίδατε, ότι οι δοκούντες άρχειν των εθνών κατακυριεύσουσιν αυτών και οι μεγάλοι αυτών κατεξουσιάζουσιν αυτών»** (Μάρκ.10,42).

Πότε ο Χριστός είπε τα παραπάνω λόγια; Όταν δυο από τους μαθητές Του νικήθηκαν από τον πειρασμό της εξουσίας, της κοσμικής εξουσίας. Λίγο πριν ο Χριστός είχε αρχίσει να αποκαλύπτει στους μαθητές Του **«τα μέλλοντα αυτώ συμβαίνειν»** (Μάρκ.10,32). Τι τους είπε; Ότι ο Υιός του ανθρώπου, ο ίδιος δηλαδή, θα παραδοθεί στους εχθρούς Του, στους αρχιερείς και γραμματείς. Θα κατακριθεί, θα καταδικαστεί σε θάνατο, θα Τον χλευάσουν, θα Τον μαστιγώσουν, θα Τον κρεμάσουν πάνω στο Σταυρό, θα Τον θανατώσουν. (Μάρκ.10,32-34). Κι ο αντίλαλος των λόγων του Χριστού για το Πάθος Του; Άλλο περίμενε ο Χριστός από τους μαθητές Του, κι αντ' αυτού ακούει τον αντίλογο. Ζωγραφίζει μπροστά στα μάτια των μαθητών το Σταυρό, όπου πρόκειται να κρεμαστεί. Κι εκείνοι; Φαντάζονται **θρόνους**, όπου μπορούν να στρογγυλοκαθίσουν. Και οι δυο μαθητές, αλλά και οι υπόλοιποι φαίνονται να έχουν πόθο για εξουσία. Οι χθεσινοί άσημοι ψαράδες φαίνεται σαν να το πήραν επάνω τους! Ζητούν κοσμικά μεγαλεία, οι δυο φανερά, οι δέκα με κρυφό πόθο. Οι δύο, ο Ιακώβ και ο Ιωάννης, προβάλλουν με μεγάλη αφέλεια το μύχιο αίτημά τους: **«Δος ημίν, ίνα είς εκ δεξιών σου και είς εξ ευωνύμων καθίσωμεν εν τη δόξη σου»** (Μάρκ.10,37). Να είμαστε εμείς οι δυο αμέσως μετά από σένα, να καταλάβουμε τις πρώτες θέσεις, το πρώτο ,θα λέγαμε σήμερα, υπουργείο!

Σκανδαλιζόμαστε κι εμείς από το αίτημα των δύο μαθητών. Αλλά, αγαπητοί μου, ήταν ακόμη ατελείς μαθητές, γι' αυτό μιλάνε για κοσμικές εξουσίες. Κι αυτό γιατί ακόμη δεν είχε σταυρωθεί ο Χριστός, δεν είχε γίνει η Ανάσταση, δεν είχε συμβεί η Πεντηκοστή. Δεν είχαν ακόμη τη Θεία Χάρη, την πληρότητα του Αγίου Πνεύματος. Αλλ' αν εμείς σήμερα δεν σκανδαλιζόμαστε από την εγωιστική συμπεριφορά των δυο μαθητών, για τους λόγους, που προείπαμε, ο Χριστός οπωσδήποτε πικράθηκε από τη στάση τους. Πικράθηκε ο Κύριος για την τύφλωση των μαθητών την ημέρα εκείνη. Αλλά το γεγονός αυτό των δυο μαθητών ήταν, νομίζω, μέσα στο σχέδιο του Θεού. Δόθηκε η ευκαιρία στον Κύριο να μιλήσει για τις κοσμικές εξουσίες και για την αληθινή εξουσία. Οι δυο μαθητές είχαν έτσι κι αλλιώς **τιμητική εξουσία**, αφού βρίσκονταν κοντά στο Χριστό. Τώρα όμως ζητούν υπερεξουσίες. Και ο Χριστός

τους προσγειώνει στην πραγματικότητα: **«Ουκ οίδατε τι αιτείσθε»** (Μάρκ.10,38). Δεν ξέρετε τι ζητάτε! Δηλαδή δεν συνειδητοποιούν πως κινούνται μέσα στα υπόγεια ρεύματα της φιλαυτίας και της ιδιοτέλειας.

Ο Χριστός ανατρέπει και πάλι τη λογική του κόσμου. Λέγει ότι πρέπει κάποτε να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Λέγει ότι άλλο είναι η **αξία** κι άλλο **το αξίωμα**. Λέγει ότι χρειάζεται κόπος για να αποκτήσουμε αξία. Λέγει ότι αν έχεις αξία, μπορείς να ζήσεις και χωρίς αξίωμα. Λέγει ακόμη ότι ευτυχής συγκυρία και σύμπτωση είναι να αναλαμβάνει το αξίωμα αυτός που έχει αξία. Είναι τραγωδία να έχεις αξίωμα χωρίς να έχεις αξία: **«ουκ οίδατε τι αιτείσθε»** (Μάρκ.10,38). Αν ξέρατε τι ζητάτε δε θα το ζητούσατε, διότι δεν αξίζει όσο νομίζετε. Ρίξτε μια ματιά σε μια φυλακή, σ' ένα νεκροταφείο για να δείτε τα μεγαλεία της ανθρώπινης δόξας. Σ' ένα ξερονήσι, εξόριστος, πέθανε ένας από τους πιο τρανούς της γης, ο Μέγας Ναπολέον. Σε κάποιο τάφο βρίσκεται θαμμένη η ανθρώπινη δόξα. Πίσω από κάθε εγκόσμια ενθρόνιση κρύβεται υποχρεωτικά και κάποια εκθρόνιση. Αν γνωρίζατε τι σταυρός είναι η εξουσία δε θα την επιδιώκατε ποτέ. Οι υψηλές θέσεις έχουν πολλούς εφιάλτες. Σταυρός είναι η κοσμική εξουσία, αλλά σταυρός χωρίς λύτρωση, σταυρός χωρίς χαρά. Αν γνωρίζατε πως δεν υπάρχει εξουσία δε θα την επιζητούσατε. Λέγει ο Κύριος για την εξουσία της γης: **« οι δοκούντες άρχειν των εθνών κατακυριεύουσιν αυτών και οι μεγάλοι αυτών κατεξουσιάζουσιν αυτών»** (Μάρκ.10,42). Δοκούν, νομίζουν ότι έχουν εξουσία. Στην πραγματικότητα είναι σκιά της εξουσίας.

Όλα αυτά ο Χριστός δεν τα λέγει για να ρυθμίσει κοινωνικές συμβάσεις τρόπων διοίκησης, ούτε για να φτιάξει πλαίσιο λειτουργίας της Εκκλησίας Του. Τα λέγει για συνειδητοποιήσει από τον καθένα μας του μεγάλου κινδύνου της φιλαυτίας και της ιδιοτέλειας. Ο Χριστός δεν αρκείται στην άρνηση, προχωρεί και στη θέση. Καταδικάζει την κοσμική εξουσία, τον αλαζονικό και φίλαυτο τρόπο για κατάληψη και χρήση της εξουσίας, την κοσμική δόξα, αλλά συγχρόνως δείχνει στους μαθητές Του και την αληθινή δόξα. Ζητούσαν δόξα οι δυο μαθητές. Τους οδηγεί στη δόξα, αλλά από άλλη πόρτα. Υπάρχει αληθινή δόξα; Ποια είναι; Είναι η εξουσία του Πάθους. Είναι ένα ποτήρι κι ένα βάπτισμα. Θρόνο ζητούσαν, πόνο τους έδειξε. Στέμμα ζητούσαν, πικρό ποτήρι τους υπέδειξε: **« Δύνασθε πιείν το ποτήριον ό εγώ πίνω;»** (Μάρκ.10,38). Άλλη αληθινή εξουσία είναι η εξουσία της **διακονίας**.

Πρόκειται για το πρωτείο της ταπείνωσης. Μιλάει ο Κύριος για πρωτεία, αλλ' αυτό δεν είναι το πρωτείο του εγωισμού. Είναι πρωτείο διακονίας, τονίζει ο Κύριος: **«ός εάν θέλη γενέσθαι μέγας εν υμίν, έσται υμών διάκονος»** (Μάρκ.10,43).

Υπάρχουν κι άλλες εξουσίες. Η εξουσία της προσφοράς : **«ός εάν θέλη υμών γενέσθαι πρώτος, έσται πάντων δούλος»** (Μάρκ.10,44). Η βασιλεία του Χριστού είναι βασιλεία αγάπης, θυσίας, σταυρού. Σ' αυτή τη βασιλεία δε θα κάθεται κανένας εκ δεξιών κι εκ ευωνύμων, ο Χριστός θα μάς έχει όλους συνγκάθεδρους της θεότητας, αφού θα έχουμε ταυτισθεί μαζί Του από καρδιάς. Πόσο αλήθεια θα άλλαζαν τα πράγματα, αν όλοι πιστεύαμε στο πρωτείο της διακονίας, στην εξουσία της αγάπης και στη δόξα του Πάθους! Αυτή την ευλογημένη αλλαγή θέλει να φέρει στον κόσμο ο Χριστός: **«ουχ ούτως έσται εν υμίν»** (Μάρκ.10,43) . Θεωρία θα σπεύσουν να πουν μερικοί! Όχι, όλα τα παραπάνω, που εξέθεσα, δεν είναι απλή θεωρία. Είναι ζωή αληθινή. Τα έζησε πρώτος Εκείνος. Ο Χριστός δεν κάνει απλώς υψηλές θεωρίες. Δείχνει χειροπιαστές πραγματικότητες. Δεν ανοίγει δρόμους για τους άλλους, γίνεται ο ίδιος δρόμος. Βαδίζει πρώτα Εκείνος το δρόμο , στον οποίο καλεί και τους ανθρώπους. Πρώτος, λοιπόν, βάδισε το δρόμο του Πάθους. Το Πάθος πρώτα γίνεται **χριστολογικό** κι ύστερα **ανθρωπολογικό**. Πίνει πρώτα Εκείνος το πικρό, το πικρότερο ποτήρι κι ύστερα καλεί τους ανθρώπους να δεχτούν το ποτήρι του πόνου. Σηκώνει πρώτα το Σταυρό κι ύστερα καλεί τους ανθρώπους να γίνουν σταυροφόροι: **«και γαρ ο υιός του ανθρώπου ουκ ήλθε διακονηθείναι, αλλά διακονήσαι και δούναί την ψυχήν αυτού λύτρον αντί πολλών»** (Μάρκ.10,45). Μάς οδηγεί ο Χριστός στην εξουσία, μόνο που μάς ανεβάζει από άλλη σκάλα, από τη σκάλα της ταπείνωσης. Ο ίδιος ανέβηκε πρώτος αυτή τη σκάλα, είναι σκάλα του Σταυρού.

Ας παρακαλέσουμε τους αποστόλους Ιάκωβο και Ιωάννη, που πρώτοι το συνειδητοποίησαν και το Χριστό, την Σταυρωμένη αγάπη, να φωτίσουν τα κριτήρια της συνείδησής μας, ώστε να καταλάβουμε ότι μάς συμφέρει να πάψουμε να αγαπάμε τα θελήματα του συμφέροντός μας, που συναπαρτίζουν τη φιλαυτία μας.

Μαζί Του στο Σταυρό, μαζί Του και στην Ανάσταση. ΑΜΗΝ.